

Sörmland runt • Dygnet runt • Sörmland

Lervälling på Stenhammar avskräckte ej danslystna

Vädrets makter hade inte varit nådiga inför midsommaraftonens traditionsenligt fest på Stenhammar i Flen med prins Wilhelm som värd. Ett nära nog oavbrutet regnande fram till festens inledning på slottsplanen underminerade festplatsen Holmängen till den grad att den mera liknade en leråker. Trots detta hade dock folk i tusental mött upp från när och fjärran, glatt klafsande i smeten.

Regn hör nu inte Ull inslaget när prinsen bjuder sitt folk på kaffe utanför slottet. Solen hann traditionsenligt sticka fram mellan molntapparna när prinsen bjöd till bords och även, om det i år inte kom så många som vanligt, vilket betyder 250—300 *aft- och kaffegäster, avvek inte intrycket av en midsommarfest i det goda gemytets anda från det man är van vid.

I år föredrog prinsen att åka bil till Holmängens festplats, men gårdsfolket med spelemän och folkdansare som glada färgklic-

kar i tåten marscherade taktfas till de väntande folkskarorna i den vackra ekbacken. Som vanligt restes midsommarstången kvickt av kunnigt folk, och prins Wilhelm själv samt förvaltare Gunnar Eriksson var redo att sätta skruvarna på plats när stången nått vertikalläget under folkets jubel.

Oförsiktigt framförande med fordon på den regntunga Holmängen skrinlade varje tanke på dans kring majstången. Man flydde det leriga underlaget och svängde runt på dansbanan i

jtället. Även prinsen tog i år en svängom och visade att taktarna sitter i och sedan fick de som ville dansa till midnatt medan prinsen och hans privata gäster betydligt tidigare drog sig tillbaka till slottet.

Det tidigare på dagen ymnigt fallande regnet spolierade även användandet av den tilltänkta parkeringsplatsen vid Holmängen. Nu fick de flesta bilåkarna lämna sina vagnar vid Krutkällarens idrottsplats och ta bussen ut. Det hade emellertid det goda med sig att trafiken flöt på Stenhammarsvägarna. **T**

5.000 midsommarfirare hos prins Wilhelm på Stenhammar

Mellan regnskurarna klädde Stenhammars anställda på midsommaraftonens förmiddag den stora och alltid lika granna majstången, medan skyttegillesrepresentanter gick och vändades över de parkeringsproblem, som de annars så utmärkta men nu så hopplöst leriga åkerte-garna skapade.

När det vid 18-tiden var dags för resning av stången hade molnen skingrats och solen sken värmande över de — ska vi gissa — omkring fem tusen människor som samlats vid Holmängen för att på traditionsenligt sätt tillsammans med prins Wilhelm och hans gårdsfolk fira midsommar.

Parkeringsproblemen löstes inte lika enkelt. De för ändamålet avsedda degarna hann inte torka upp så — man vågade släppa ut några hundratals bilar för uppställning. Den nyanlagda idrottsplanen vid Krutkällaren fick bli räddningsplanka, och där radades mängden av bilar upp. För bilåkarna blev det ett par kilometers promenad fram till festplatsen — om man nu inte var långväga ifrån och tänkte tälta. För dem var det nämligen bara att fortsätta fram till en speciellt anvisad tältplats, där även bilarna fick parkeras. Naturligtvis fick också transporterande bilar och bussar köra undlinjen, som liksom tidigare är enkelriktats för att hindra stockningar i trafiken. Det hela fungerade utan mankemang och sett ur ordnings- och nykterhets-synpunkt blev årets Stenhammars-firande lika föredömligt som det varit de senaste åren. Inte ett enda polisingripande behövie göras mot trevnadsstörande festbesökare.

På slott^acken hade prins Wilhelm låtit duka långbord, där allt godsets folk trakterades med kaffe och som vanligt passade prinsen på att få sig små pratstunder med både veteraner och smättingar bland kaffe- och saftgästerna.

På utsatt tid — kl. 17.45 — ställde man upp för avmarsch till

festplatsen och med fana, musik och IOGT:s folkdanslag i spetsen tågade man den vackra vägen genom lummigt sommargrönskande ekhagar ned till de väntande skarrorna vid Holmängen.

Där låg midsommarstången klar för resning och med kraftiga armar och vana tag förvandlades snabbt horisontalläget till vertikalt. Den upptakten till midsommarfirandet hälsades av besökarnas applåder och under tiden skruvade prinsen som vanligt fast sprinten som säkrar, att stången blir kvar på sin plats.

I lera upp till anklarna fick man trampa sig fram till stången och i det väglaget var det otänkbart att sätta igång med ringlekar kring stången som man annars brukar. Men för att ingenting skulle behöva inställas flyttade man omedelbart upp till den väl tilltagna dansbanan, där både små och stora en stund dansade runt.

IOGT:s folkdanslag visade än en gång några väl utförda danser, belönade med varma applåder och blommor och prinstack till ledarinnan fru Anne-Marie Leander.

Så var det dags för dans och innan den blev allmän gjorde prinsen några inledande svängar med armen om Stenhammars förvaltarfru. Allt enligt tradition och gamla ritningar. Och det är så de vill ha det, alla tusentals deltagare i Stenhammars midsommarfirande, bland vilka naturligtvis flensborna är i majoritet men där både angränsande landskap och till och med andra landsändar är rikt representerade.

Till holmängsbilden hör förstås också försäljningsstånd av olika slag och omsättningen föreföll god, vare sig man nu saluförde våfflor med vispgräddade eller jättestora ballonger. I försäljningstagen var även lejonklubbens medlemmar från Flen, som på det sättet plockade ihop ytterligare slantar till den välgörande verksamhet som klubben i föredömlig omfattning hittills bedrivit.

*Festtåget färdigt att utgå från slottsgården vid Stenhammar.
Prins Wilhelm ordnade själv uppställningen.*

5.000 firade helgen i sällskap med Pewe

Stenhammar är oavsett vädret ett kärt utflyktsmål för midsommarfirare från hela landet. Årets midsommarafton bjöd till en början på föga tilltalande väder, men på eftermiddagen och när prins Wilhelm bjöd alla anställda på Stenhammar och dess arrendegårdar på kaffe på slottsgården sken solen — som vanligt är man fresta säga.

När man sedan samlades i den vackra Holmängen var det, om inte strålande, så dock ett hyggligt sommarväder.

Årets besökssiffra var omkring 5.000 och hela programmet kunde genomföras i det närmaste traditionsenligt. De senaste dagarnas regn gjorde dock marken omkring midsommarstången mindre lämplig för ringdans, och denna flyttades därför till dansbanan.

Innan mån med musik och folkdanslag i spetsen tågade till Holmängen hade prins Wilhelm **gått** omkring på slottsgården och bjudit "varsågod" till de festligt dukade kaffeborden. "Värden" underhöll sig med gästerna och ordnade så att festtåget blev ordentligt uppställt för avmarsch innan han själv i bil åkte till festplatsen. Aren börjar visserligen ta ut sin rätt men krafterna räckte i alla fall till att öppna dansen med förvaltarfrun Anna Eriksson. Flens IOGT.-s folkdanslag underhöll traditionsenligt med folkdanser. Melwinssons orkester svarade för dansmusiken.

Trafiken klaffade fint även om bilisterna knorrade en del för att de inte fick åka fram och parkera på den vanliga platsen. Regnet hade gjort det omöjligt att köra ut bilarna på de gårdar som iordningstälts till parkeringspaltser. Idrottsplatsen vid den s. k. Krutkällaren fick därför bli uppställningsplats för bilarna och därifrån gick bussar i skytteltrafik.

Ordningen på festplatsen var mycket god.

midsommar på stenhammar

Prins Wilhelm dirigerar till vänster resningen av midsommarstången. Lions club i Flen liade ordnat försäljning och lotteri i samband med midsommarfirandet på Holmängen vid Stenhammar. I ett av stånden hittade vi kyrkoadjunkt Bengt Mellström (t. hj.

Midsommarfirandet på Stenhammar är en gammal fin tradition vid det här laget. Folk strömmar till från när och fjärran. För en del är det första gången de är med och firar midsommar på Stenhammar men för de flesta är det tradition. Flenspojken eller Flensflickan, som flyttat från Flen, återvänder som regel till fädernebygden och midsommarfirandet på Stenhammar. Vad skall sägas om årets midsommarfirande? Det var fjol-årets fiiiand3 likt. Prins Wilhelm var också i år med och såg till att midsommarstången kom på plats och att dansen kom igång. Gräsplanen runt midsommarstången var så upptrampad och lerig att man förlade ringlekarna till dansbanan för att både barn och vuxna skulle slippa plöja fram i lorten.

När ringlekarna var avklarade öppnade prinsen dansen. Som tidigare om åren valde han förvaltare Gunnar Erikssons hustru, Anna, till partner. Tåget från slottet ner till Holmängen föregicks av Flens folkdanslag. För musiken svarade medlemmar ur Melvinssons orkester. För de anställda hos prinsen inleddes festligheterna med kaffebjudning. Cirka 200 personer var med på det kalaset.

Så är vi då framme vid det svåraste på Stenhammars midsommarfest, att bestämma hur mycket folk som var med. I år har vi fastnat för siffran cirka 4,000. Det är nästan hopplöst att ange antalet besökande. Folk kommer och går mest hela tiden. Bussar anländer med folk och försvinner med folk och eftersom det inte • säljs några entrébiljetter så finns j det ingen som kan ange besökarantalet.

En sak är emellertid klar — polisen slapp att ta hand om några överförfriskade personer. Allt gick lugnt och städat till. Förra året hade man ordnat med parkeringsplatser på ett gårde en bit bortanför Holmängen men i år gjorde regnet den parkeringen omöjlig. Folk fick i stället parkera sina bilar vid Krutkällaren.

På festplatsen sågs en rad Lions-farbröder vandra omkring i färgglada Lion-mössor och sälja bl. a. klubbens enkronaskort. Klubben hade också fasta stånd. Behållningen, cirka 2,000 kr., går till välgörande ändamål.